

у Еския, и у Шуменъ, и у градъ Едирне много пакость дѣяху нечестивіи христіаномъ по сии градове, и велико страхованіе бѣше христіаномъ, ибо агаряни отъ велико бѣснованіе и свирѣпеніе днемъ и ноцію пуцаху по улицами съ пушки, и кого найдеха убиваху, а особито первоначални люди иже бяху, тѣхъ найвише гоняху и убиваху, насилуваніе дѣяху на христіанскимъ женамъ, мужіе же ихъ яшеха яко кони по улицами, и сіе беззаконство творяху найвише у градъ Казанлакъ неповиннимъ христіаномъ, и у градъ Лофче. По прочіи градове и вароше аще и бѣснєяху и пуцаху съ пушки, но то беззаконство не творяху, яко на она две мѣста, само що плашеху христіани и глаголеху имъ, днесъ или сутра хочемо васъ клати якоже ягнита. Еще и псуваху, ядыху, пияху яко диви зверове и грабляху христіанско имѣніе яко волкохищници, и то творяху тако непрестанно до чєтыри недѣли и више.

Того ради христіани крияхуся подъ землею у подрумовъ, и во онимъ чєтыри недѣлями белъ свѣтъ не возмогоша видѣти, и бѣше велико страхованіе, плачь и риданіе не утѣшимое. Тако бистъ тогда, дондеже наситишася кровожаждущіи враги, съ кровію христіанскою иже проліяша по всюду у Болгарію. Найпаче же и више у Грецію много христіанску кровь проліяша и много народъ потурчиша, якоже и у святогорско повѣствованіе сказахомъ. И напослѣдокъ да не би са укрѣпили прочіи грѣци у Аморею, то не би осталъ ни единъ христіанинъ, понеже тако мислєша и глаголєша беззаконници, яко да истребятъ весь родъ христіански. Но истинній богъ нашъ Іисусъ Христосъ не допусти има то, но възбраняваше со всякимъ чудесамъ.

Такожде и у Болгарію съ многимъ чудесамъ богъ смиряваше ихъ, и отъ многимъ мало отъ нихъ да скажимъ.